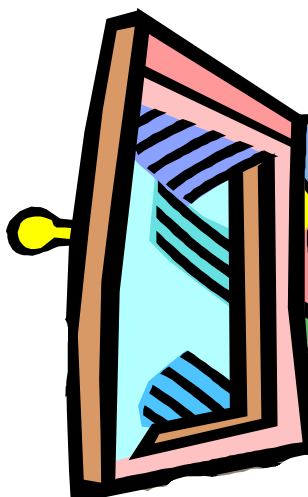

ŠKOLÁČEK

Číslo 5, ročník 2023, vydává Základní škola J. J. Ryby, Rožmitál p. Tř.

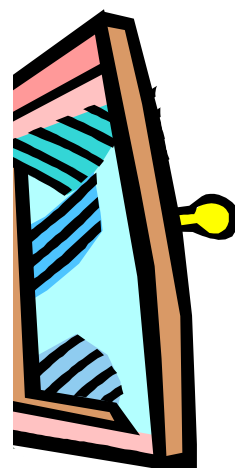

Okénko školy

Leden plný aktivit

Ačkoliv byl pro školáky leden kratším měsícem mezi Vánočními prázdninami a pololetním vysvědčením, zvládli plno aktivit, o kterých se můžete dočíst v našem lednovém čísle.

Pardubické střípky

„Pořád dokola“ znělo téma 14. ročníku literární a výtvarné soutěže Pardubické střípky, kterou každoročně vyhlašuje Krajská knihovna v Pardubicích a Středisko východočeských spisovatelů. Mezi úspěšné autory patří Jana Částková ze 7. A, která se umístila s básní Popelka na 1. místě. V oblasti prózy se zadařilo Lukáši Jeníčkovi z 8. A, jenž obsadil ve své kategorii krásné 3. místo.

S paní učitelkou Štěrbovou děkujeme všem sedmákům a osmákům, kteří si našli čas na literární tvoření a zkusili tak štěstí v soutěži. Vítězům blahopřejeme a děkujeme za reprezentaci školy.

V listopadovém čísle školního časopisu Školáček si můžete přečíst všechny práce zaslané do literární soutěže.

Mgr. V. Bártlová

Dějepisná olympiáda

V pátek 20. ledna proběhlo v Příbrami okresní kolo dějepisné olympiády. V předvánočním čase proběhlo rovněž školní kolo Dějepisné olympiády. V té byli znevýhodněni žáci 8. ročníku, neboť tematické zaměření ročníku zní „Rozdělený svět a Československo v něm – 1945–1992“. Olympiáda byla o to náročnější, že s tématem komunistické doby se ještě při výuce nesetkali. O olympiádu projevilo zájem celkem 10 žáků, 7 deváťáků a 3 osmáci. Nejúspěšnějšími řešiteli se stali Tereza Koptíková (9. B), Jan Němec (8. b) a Jakub Hofman (9. B). Ze 43 účastníků se umístila Tereza 8. – 9. místě a Honza na 24. – 27.

místě. Velkou pochvalu za účast ve školních kolech olympiád si zaslouží všichni soutěžící. Úspěšným řešitelům gratulujeme a přejeme hodně štěstí v kole okresním, děkujeme za účast a reprezentaci školy.

Mgr. V. Bártlová a Mgr.
M. Štěrbová

Olympiáda v českém jazyce

Školního kola Olympiády v českém jazyce se zúčastnilo dobrovolně 10 žáků 9. ročníku a 10 žáků 8. ročníku. Zadání olympiády obsahovalo 2 části, gramatiku a slohový úkol na téma „Na listopadu se mi líbí/nelíbí“. Nejvyššího počtu bodů dosáhli, a tím si zajistili postup do okresního kola, Zdeňka Vachatová (9. B), Adéla Ottová (9. B) a Jan Němec (8. B).

Mgr. Věra Bártlová

Biologická olympiáda

Během ledna proběhlo na druhém stupni školní kolo biologické olympiády pod vedením našich biologů – Mgr. H. Sladovnickové (6. B a 9. ročník, Mgr. P. Švacha (7. ročník) a Mgr. F. Matějky (8. a 9. ročník).

KATEGORIE: D (7. TŘÍDA)

TÉMA: BEZLESÍ

V lednu proběhla pro žáky 7. tříd, v rámci školního kola biologické olympiády kategorie D, přírodopisná soutěž. Hlavním tématem už 57. ročníku biologické olympiády bylo „Bezlesí“. Sedmáci měli za úkol odpovědět na 37 testových otázek a správně určit 15 druhů rostlin a 15 druhů živočichů. Z celkového počtu 54 žáků se nejlépe s nástrahami otázek popasovala Monika Bímonová ze 7.A, která získala 31 bodů. Na druhém až čtvrtém místě, se stejným počtem bodů, se umístili žáci ze 7. B Nela Meleková, Adam Michal a Karolína Šourková, se ziskem 30,5 bodu.

Děkuji všem soutěžícím za účast a blahopřeji vítězům. Do dalších soutěží úspěšným řešitelům přeji mnoho dalších úspěchů.

Petr Švach

BIOLOGIKÁ OLYMPIÁDA KAT. D
7. ročník
BEZLEŠÍ

Pořadí	Jméno	Třída	BODY
1.	Monika Bímonová	7.A	31
2.-4.	Adam Michal	7.B	30,5
2.-4.	Karolína Šourková	7.B	30,5
2.-4.	Nela Meleková	7.B	30,5
5.	Marek Zemek	7.B	30
6.	Amálie Trefná	7.B	29
7.-9.	Tomáš Horák	7.A	28,5
7.-9.	Denis Sadler	7.A	28,5
7.-9.	Kristýna Hrdinová	7.A	28,5
10.-13.	Matylda Šourková	7.B	28
10.-13.	Lucie Karasová	7.A	28
10.-13.	Petra Červenková	7.B	28
10.-13.	Lucie Beranová	7.A	28
14.	Nikola Kolářová	7.B	25
15.	Jana Převrátilová	7.B	24,5
16.-17.	František Valenta	7.B	24
16.-17.	Tereza Králková	7.B	24
18.-21.	Marek Žán	7.B	23,5
18.-21.	Tereza Kotlaříková	7.B	23,5
18.-21.	Patrik Metlička	7.A	23,5
18.-21.	Jakub Matoušek	7.B	23,5
22.	Pavel Tomík	7.B	22,5
23.-26.	Karel Jeníček	7.A	22
23.-26.	Michal Štěpán	7.B	22
23.-26.	Tomáš Drechsler	7.A	22
23.-26.	Barbora Matoušková	7.B	22
27.	Antonín Štěrba	7.B	21,5
28.	Ondra Mareš	7.A	21
29.-32.	Barbora Bernášková	7.A	20,5
29.-32.	Michal Mixa	7.B	20,5
29.-32.	Karolína Neumannová	7.A	20,5
29.-32.	Martin Kohel	7.A	20,5
34.-35.	Nikola Šourková	7.B	20
34.-35.	Jana Částková	7.A	20
36.-38.	Šimon Viktora	7.B	19
36.-38.	Janek V. Krupička	7.A	19
36.-38.	Marie Veisová	7.B	19
36.-38.	Martin Dušek	7.A	19
39.-40.	Natálie Konvičková	7.B	18,5
39.-40.	Tomáš Šajánek	7.B	18,5
41.-42.	Julie Grundzová	7.B	18
41.-42.	Tereza Kašparová	7.B	18
43.	Jaroslav Procházka	7.B	17,5
44.-45.	Maik Carik	7.A	17
44.-45.	Tereza Brettlová	7.A	17
46.	Ivan Slepčík	7.B	16,5
47.	Vojta Jabulka	7.A	15
48.-49.	Josef Mašek	7.A	14,5
48.-49.	Jakub Tomek	7.B	14,5
50.-51.	Ondra Nass	7.B	12
50.-51.	Jan Jindra	7.A	12

52.-53.	Dominik Feichtl	7.A	10,5
52.-53.	Josef Rotyka	7.A	10,5
54.	Tereza Škodová	7.B	7,5

Biologické olympiády se zúčastnilo celkem 54 žáků
 Biologickou olympiádu připravil a vyhodnotil P. Švach

6. B při řešení zadání BIO
 olympiády

9. B při řešení úkolů
olympiády

Ze školního parlamentu

Leden jsme odstartovali každoroční akcí Teplákový den. Na nižším stupni se umístila na krásném třetím místě 5.B. Na druhém místě skončily rovnou tři třídy, a to 1.A, 2.B a 4.B, první místo si vybojovala 1.B. Vyšší stupeň se také zapojil, úplně nejvíce žáků v teplácích měla třída 6.B a umístila se na prvním místě, druhé místo získala 8.B, o třetí místo se podělila třída 8.A a 9.A. Další lednová akce byla Den dvojčat, které se zúčastnili žáci různých tříd. Oblékli se stejně jako jejich kamarádi a zapojili se tak do naší akce od Hrdé školy. Na únor naplánoval parlament mnoho akcí jako např. Škola má talent (1.2.), Valentýnská přáníčka (6.-10.2.), Karneval pro 1.stupeň (8.2.), Den šílených účesů (15.2.), Valentýnská diskotéka pro 2.stupeň (22.2.). Dále pořádáme únorovou sbírku pletených svetrů, které věnujeme Centru Rožmitál pod Třemšínem, poskytovateli sociálních služeb.

Děkujeme všem, co se do našich akcí zapojují.

Adéla Ottová, Monika Bímonová

UNICEF ve škole

Ve středu 11. června jsme na naší škole uvítali zástupce Dětského fondu při OSN - UNICEF, kteří se zajímali o to, jak se ukrajinští žáci adaptovali na nové prostředí a jak zvládají výuku, a to nejen českého jazyka. Ve škole nám se začleněním ukrajinských žáků do školního prostředí, kolektivu tříd a s jejich zapojením do výuky velmi pomáhají dvě ukrajinské asistentky, jejichž studium asistenta pedagoga organizace Dětského fondu UNICEF podpořila.

Afrika a Arabský poloostrov na kole

Již podruhé k nám do Rožmitálu na základní školu zavítal Tadeáš Šíma. Tadeáš přešel na kole Afriku podél západního pobřeží. O této cestě vyprávěl dětem ze šestých ročníků, které ho zasypávaly mnoha dotazy. Tadeáš se též věnuje ochraně slonů v Kongu, kde montoval fotopasti v džungli na pytláckých stezkách. Kongo navštívil koncem roku 2021 a cestu spojil s několikadenní expedicí přes Arabský poloostrov a stal se tak prvním Čechem, který na bicyklu přešel napříč Saudskou Arábií. O jeho další výpravě vyprávěl žákům ze sedmých ročníků. Po skončení prezentace si pro žáky připravil kvíz s poznáváním vlajek. Po správném zodpovězení otázek obdaroval nejlepšího svou knihou Na kole přes Afriku. Tadeáš plánuje vydat i další knihu o cestě přes Arabský poloostrov, kterou by měl dopsat na konci tohoto roku.

Tadeáš nám slíbil, že by k nám přijel povyprávět o svých cestách i příští rok. Jeho touha a plány poznávat nová a nová místa jsou totiž nekonečné.

Ing. Zdeňka Čížková

5. AB v Praze za taji vesmíru a vynálezy

Do pražského Planetária a Technického muzea vyrazili 17. ledna 2023 všichni rožmitálští pátáci. V první části navštívili planetárium, kde se pomocí moderní technologie přenesli do vesmíru. Proletěli se naší Galaxií, zblízka si prohlédli Slunce, planety a jejich měsíce a pozorovali nejznámější hvězdy a souhvězdí. Dozvěděli se především nové informace k učivu přírodovědy a vlastivědy – se sondou Voyager putovali po planetách sluneční soustavy. Druhá část exkurze probíhala v Národním technickém muzeu Praha, v ráji exponátů z oblasti vědy a techniky. Děti se rozdělily do 3 skupin a absolvovaly workshop na vlastivědné téma Průmyslová revoluce a století páry.

Mgr. I. Hořejší a Mgr. V. Lukášová

Portréty

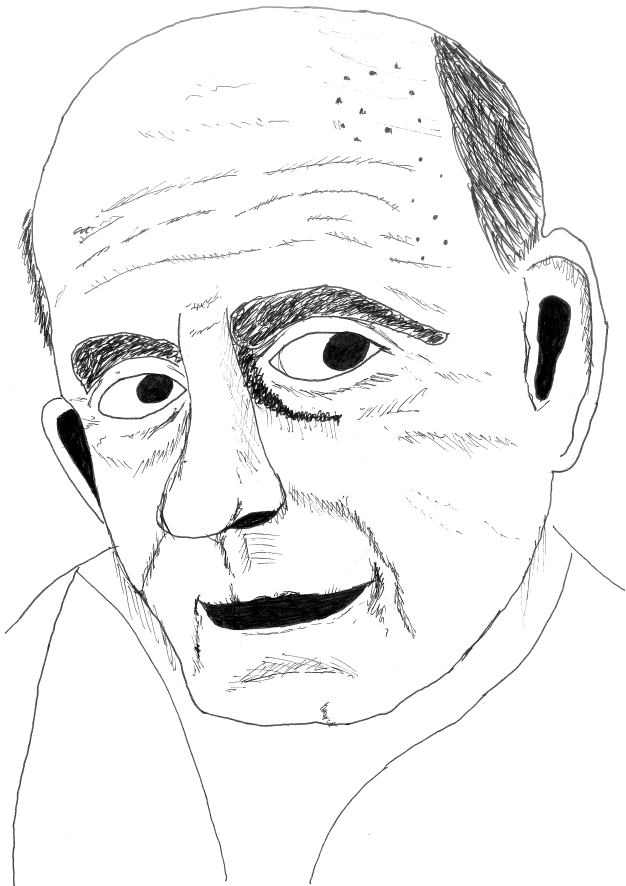
Celý kalendářní rok 2023 se můžeme těšit ze školního kalendáře, výtvarné práce žáků devátých tříd. Letos bylo jejich úkolem nakreslit portrét 12 osobností významných pro Rožmitál a okolí a zároveň měli zaznamenat místo, které je s nimi spjaté. Fotografování proběhlo v rámci hodin informatiky pod vedením pana učitele Karlíka. Nakreslit portrét nepatří ke snadným výtvarným úkolům, pokud má být alespoň trochu věrný. A přesto bylo složité nakonec vybrat pouze 12 děl, protože řada prací dopadla velmi zdařile a mě je líto, že jedna práce musela ustoupit druhé. Díky Školáčku můžeme představit alespoň několik dalších portrétů. Myslím, že je ocení všichni, kteří se někdy kresbou portrétu zabývali.

Martina Brotánková

František Lízl - Václav Studnička
Královna Johanka - Soňa Novotná
Bohuslava Čelakovská Rajská - Karin Posová
Karel Daniel Gangloff - Koptíková
Miloš Nedbal - V. Peroutka
Rudolf Richard Hofmeister - D. Vízek

Přednáška s kariérovým poradcem

Ten pátek nás čekala přednáška. Už jsme trochu tušili, co od toho čekat, protože tento pán už nás navštíví podruhé. Hlavní pointou této přednášky bylo, že jsme se snažili pochopit, co nás baví a jaké jsou naše cíle a očekávání. První jsme dostali pracovní list na to, abychom si napsali naše představy a očekávání v budoucí kariéře. Například jaký očekáváme plat a pracovní místo. Následně jsme se o tom bavili. Dále nás čekal list, na kterém byly věci, které jsou důležitými faktory v kariéře. Bylo jich asi třicet. Naším úkolem bylo vybrat si ty nejvíce důležité. Na základě vyhodnocení nám potom pán rozdál citáty. Třeba Mám rád práci, přímo mě fascinuje. Vydržím celé hodiny sedět a dívat se na ni. Myslím, že tato přednáška byla užitečná, a i mě bavila.

B. Šebková

Beseda o stresu

Dne 3.1. 2023 se na naší škole konala beseda od MPedu nazvaná „Nestresuj se stresem“. Paní psycholožka a odbornice na stres byla velmi milá a mluvila opravdu k tématu a zajímavě. Celé dvě vyučovací hodiny, ve kterých se přednáška konala, byly velmi edukativní a spoustu věcí které nám představila, jsme neznali. Díky této besedě jsme se naučili, jak zvládat špatné nálady, jak se stres projevuje, jak funguje lidská psychika a všeobecně jsme se dozvěděli o stresových situacích. Dle mého názoru to byla jedna z nejlepších přednášek, co jsme na naší škole měli a opravdu jsme se dozvěděli spoustu věcí, které nám můžou pomoci se zvládáním školy, stresu a informací okolo. Abych to shrnula: přednáška, paní psycholožka i prezentace byla skvělá a těším se na podobné besedy.

Z. Vachatová

Kluci z Marsu, holky z Venuše

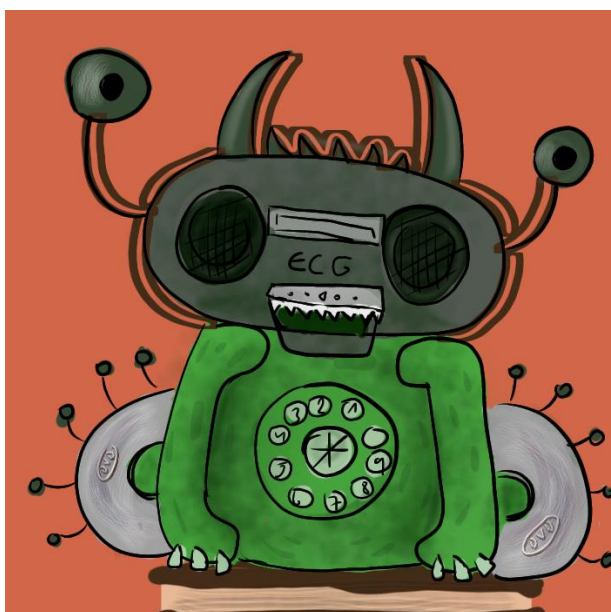
Pro sedmý ročník se dne 3. ledna konala beseda na téma dospívání s názvem Kluci z Marsu, holky z Venuše, kterou vedla paní Vítková z MPedu. Beseda byla o vývoji našeho těla, o lékařských kontrolách a o tom, jak často na ně musíme. Během zajímavé besedy padlo i několik důležitých dotazů, ale i několik vtipných. I když jsme toto téma probírali na hodinách Výchovy ke zdraví, bylo to zajímavé oživení výkladu a výuky.

Monika Bímonová

Recyklohraní a CO2 liga

V prosinci a lednu jsme pro „Recyklohraní aneb Uklidme si svět“ plnili úkoly z nové EKOABECEDY pro klima. Téma bylo „Úvod do klimatické změny“.

V únoru budeme plnit již třetí úkol na téma „Recyklace elektrospotřebičů – Najdi Elektrosaura“. Na webových stránkách školy máš odkaz, kam můžeš vložit svého „Elektrosaura“. Nejlepší vybrané „Elektrosaury“ odměníme.

- **Dokážeš jmenovat aspoň některé důsledky globálního oteplování na naší planetě Zemi? Zamysli se také nad takovými, které jsou již dnes patrné u nás v České republice?**

Extrémy – sucho – hlavně v létě a počátkem podzimu, povodně, tornáda, mírné zimy – bez sněhu, vichřice

Smrkové monokultury – sucho a kůrovec

- **Vědci považují globální klimatickou změnu za přirozený jev. Tak proč ji dnes tak řešíme?**

Protože vědci zjistili, že průměrná teplota Země se za posledních 150 let zvyšovala mnohem rychleji, než by se očekávalo. V ČR za posledních 60 let o 2 stupně Celsia.

- **Jak se na současném oteplování naší planety podílíme my lidé?**

Protože naši planetu postupně měníme ve skleník. Tím, že spalujeme fosilní paliva, vypouštíme do ovzduší skleníkové plyny – skládky odpadů, stavebnictví, chov dobytka, zpracování ropy a zemního plynu.

- **Víš, co jsou to fosilní paliva? Dokážeš uvést jejich příklady a kde se používají?**

Jsou to nerostné suroviny (ropa, zemní plyn, uhlí), které vznikali rozkladem odumřelých těl rostlin a živočichů bez přístupu vzduchu po milióny let. Označujeme je jako neobnovitelné zdroje, které se rychle vyčerpávají.

- **Znáš nějaké skleníkové plyny? Kde a jak vznikají? Čím nám prospívají a čím naopak škodí?**

Nejvýznamnějším skleníkovým plynem ve vzduchu je vodní pára. Množství vodní páry nezávisí na lidské činnosti. Ostatní skleníkové plyny – oxid uhličitý, metan, oxid dusný a freony jsou často produkovány činností člověka. Skleníkové plyny vytvářejí skleníkový efekt. Pokud je skleníkových plynů v ovzduší nadbytek, skleníkový efekt se zvyšuje a Země se moc otepluje.

Kája Vaše uhlíková stopa je ...

Bydlení **1,79** t CO₂ za rok

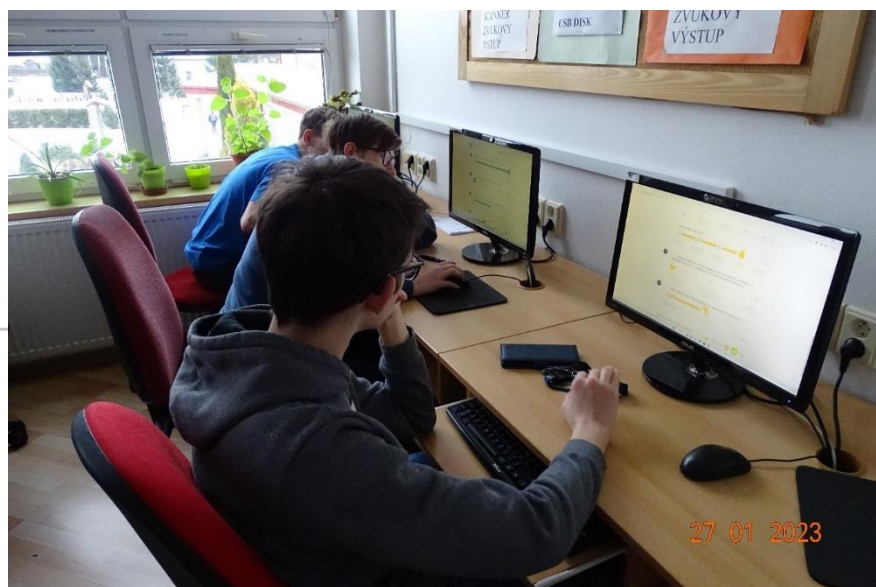
Doprava **2,16** t CO₂ za rok

Potravinářství **1,50** t CO₂ za rok

Spotřeba **1,51** t CO₂ za rok

celkem

6,97 t CO₂ za rok

Anežka Vaše uhlíková stopa je ...

Bydlení **0,40** t CO₂ za rok

Doprava **0,09** t CO₂ za rok

Potravinářství **2,16** t CO₂ za rok

Spotřeba **0,40** t CO₂ za rok

celkem

3,04 t CO₂ za rok

Nová Bělá

PRACOVNÍ LIST - JÍDELNÍČEK S NÍZKOU UHLÍKOVOU STOPOU

Uhlíková stopa vybraných potravin

1 kg Zrnovina: 2,0 kg CO ₂	1 kg Kukuřice: 6,9 kg CO ₂	1 kg Pšenič/obilí: 2,0 kg CO ₂
1 kg Rýže: 18,5 kg CO ₂	1 kg Vejce: 4,8 kg CO ₂	1 kg Mléko: 1,9 kg CO ₂
1 kg Hovězí maso: 27 kg CO ₂	1 kg Brambory: 2,9 kg CO ₂	1 kg Ovoce: 1,1 kg CO ₂
1 kg Vepřové maso: 12,1 kg CO ₂	1 kg Tlusté: 2,7 kg CO ₂	1 kg Čokoláda: 0,9 kg CO ₂

Seznam škol zúčastněných v soutěži: ZŠ Benešovo náměstí 590, ZŠ Vnorovy, ZŠ Jana Palacha v Kutné Hoře, ZŠ a MŠ Mořkov, Michaela Linková, Střední škola obchodní, České Budějovice, Husova 9, ZŠ Štětí Ostrovní, Gymnázium Josefa Jungmanna, Střední škola zemědělská a přírodovědná Rožnov pod Radhoštěm, OEGP, ZŠ Komenského 211 Horažďovice 34101, Základní škola Máj I, Gymnázium a SOŠZE Vyškov, Základní škola a mateřská škola Podomí, ZŠ Jakuba Jana Ryby Rožmitál pod Třemšínem, Mensa gymnázium, ZŠ Židlochovice

Škola	Uhlíková stopa 1 kg vybrané potraviny	Uhlíková stopa 1 kg vybrané potraviny	Uhlíková stopa potraviny
Benešovo náměstí 590	zrnovina	2,0	0,23
	vejce	4,8	0,43
	ovoce	1,1	0,12
Vnorovy	zrnovina	2,0	0,23
	vejce	4,8	0,43
	ovoce	1,1	0,12
	brambory	2,9	0,23
	maso	12,1	0,73
Jana Palacha v Kutné Hoře	zrnovina	2,0	0,23
	vejce	4,8	0,43
	ovoce	1,1	0,12

09.01.2023

KOLLA PRO KLIMA

Hodnocení 1. mise - Poznej svého protivníka

Úkoly tohoto kola jste odevzdali 4. 12. 2022

Zpětná vazba

Téma 1. Mise - poznej svého protivníka

Kategorie: Paříž+. Misi jste splnili víc než výborně! Nejen, že jste velmi dobře, poctivě a důkladně splnili všechny úkoly, ale udělali jste i některé další. Vaše iniciativa a tvrdá práce vede k tomu, že se vám daří udržovat oteplení planety dokonce na 1,5 °C! Skutečně výborně a jen tak dál!

Komentář:

Rožmitálští stopaři - Pejsi! Máme velkou radost z vašich výsledků. Ukázali jste, s jakou rozmanitostí se dá k plnění úkolů přistupovat - videa, komiksy, tvorba obázků, povídky, pohádky, scénky... jsme nadšení, co vám budeme povídat! Doufáme, že i nadále si v misích dokážete najít co to vás zajímá a baví.

1. Mise - poznej svého protivníka

- ZŠ BENEŠOVO NÁMĚSTÍ 590
- ZŠ Vnorovy, příspěvková organizace, okres Hodonín
- Základní škola Jana Palacha v Kutné Hoře
- Základní škola, Ostrava-Poruba, I.Sekaniny 1804, p. o.
- ZŠ a MŠ Mořkov
- Michaela Linková
- Střední škola obchodní, České Budějovice, Husova 9
- ZŠ Štětí Ostrovní
- Gymnázium Josefa Jungmanna
- Střední škola zemědělská a přírodovědná Rožnov pod Radhoštěm
- OEGP
- ZŠ Komenského 211 Horažďovice 34101
- Základní škola Máj I
- Gymnázium a SOŠZE Vyškov
- Základní škola a mateřská škola Podomí
- ZŠ Jakuba Jana Ryby Rožmitál pod Třemšínem
- Mensa gymnázium
- ZŠ Židlochovice

CO2 liga

V první misi jsme se hlouběji seznámili s tématem globální klimatické změny a proč se mluví o rozvratu klimatického systému. Některé projevy klimatické změny jsme již zažili a zažíváme. Mezi vědci, kteří se klimatickým systémem zabývají, panuje shoda, že probíhající změna je zapříčiněna lidskou činností. Hodnocení této mise pro nás dopadlo skvěle a my jsme se dostali do skupiny škol v kategorii Paříž+.

Vaše uhlíková stopa je ...

Bydlení
1,53
t CO₂ za rok

Doprava
0,27
t CO₂ za rok

Potraviny
1,85
t CO₂ za rok

Spotřeba
0,24
t CO₂ za rok

celkem

3,89
t CO₂ za rok

2. mise: Zamet' si na svém dvorečku

Ve druhé misi jsme počítali svoji uhlíkovou stopu (www.uhlikovastopa.cz) a zamýšleli se nad tím, co bychom mohli změnit. Také jsme vyráběli BIOUHEL a natáčeli o tom video.

Lednové okénko ekospojek

Na začátku ledna jsme se vrátili k hodnocení návštěvy ZŠ Hvoždany, která se na naší škole uskutečnila ještě před Vánocemi. Při setkání žáků obou škol měli oba dva ekotýmy možnost vzájemně si představit své aktivity týkající se environmetální výchovy na škole.

V lednu nás zástupce prezidenta ekospojek Václav Kubiš seznámil s poslední korespondencí mezi naší a španělskou partnerskou školou CEIP Teresa Berganza v Boadilla del Monte. Po vzájemném popřání nového roku 2023 jsme byli zástupcem žáků španělské partnerské školy, paní Palomou Youste, ubezpečeni o přetrvávajícím zájmu španělských dětí s námi spolupracovat.

Od 11.1.2023 je naše škola zaregistrována do databáze organizací, které se chtějí zapojit do akcí Erasmus+ a Evropského sboru solidarity řízených národními agenturami. Nyní můžeme použít své ID organizace k podání žádosti o akreditaci nebo grant v rámci akcí Erasmus+ nebo Evropského sboru solidarity spravovaných národními agenturami.

V polovině ledna jsme v rámci programu Recyklohraní vyhlásili celoškolskou fotografickou soutěž „Hledej elektrosaura“. V této soutěži dostávají žáci naší školy možnost soutěžit o fotografii nejstaršího elektrospotřebiče. Fotografie od jednotlivých soutěžících je možné si prohlédnout v galerii vytvořeném prostřednictvím aplikace virtuální nástěnky Padlet, jejíž odkaz je dostupný webových stránkách školy. Viz odkaz: Fotografická soutěž 2023 "NAJDI ELEKTROSAURA" (padlet.com) na webu školy.

V návaznosti na program Recyklohraní, jsme na počítačích vyplňovali elektronický formulář dotazníku „Kolik máme doma elektrospotřebičů a kam s nimi, když doslouží?“.

Během lednových schůzek jsme věnovali čas i hrám. Svou kreativitu i fantazii jsme mohli prokázat např. při tvoření příběhu ze slov či při hraní hry „Obrana proti černé magii“.

Ekospojky ZŠ J. J. Ryby Rožmitál pod Třemšínem

Členové Ekospojek zachycení při hře Tvoření příběhu ze slov

Členové
Ekospojek těsně
po uhádnutí
tématu
celoškolní
fotografické
soutěže „Hledej
elektrosaura“

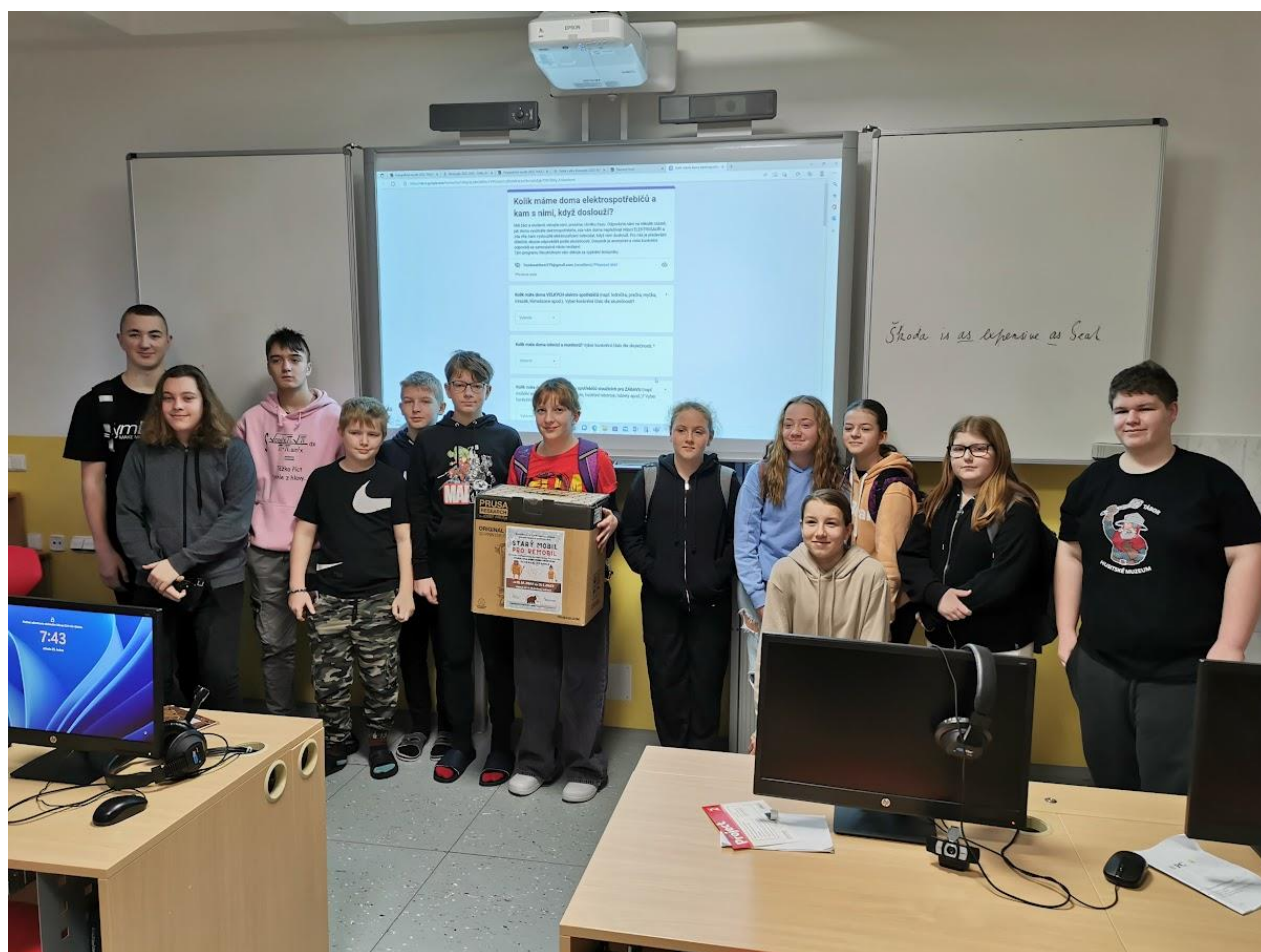

Václav Kubiš (zástupce prezidenta Ekospojek) seznamuje ostatní členy Ekospojek s lednovou korespondencí s naší španělskou partnerskou školou CEIP Teresa Berganza v Boadilla del Monte

Členové Ekospojek při nábavků pozic rukou využitelných pro kouzla ve hře „Obrana proti černé magii“

Skupinové foto členů Ekospojek po vyplnění elektronického formuláře s krabicí pro vysloužilé mobilní telefony (formulář „Kolik máme doma elektrospotřebičů a kam s nimi, když doslouží?“)

Pokus 9. B – krystaly

Za ruce se vezmeme

27. ledna si každoročně v hodině dějepisu připomínáme oběti holocaustu. Letos k nám do školy zavítal lektor organizace Post Bellum, který nás prostřednictvím kinopříběhu Vezmeme se za ruce seznámil se strastiplnými životními příběhy tří pamětníků druhé světové války. Jejich radostné dětství bylo náhle narušeno nejen hrůznou válkou, ale v jejich případě i zavedením protižidovských opatření, které samozřejmě jako děti nechápali. Prošli terezínským ghettem, byli transportováni do Osvětimi, kterou díky šťastným náhodám jako jediní ze své rodiny přežili, a po válce se vrátili zpět do Československa.

Ukázka žákovských reflexí:

„Pro mě je nepředstavitelné, že bych byl odloučen od rodiny, domova, přátel. Navíc zažít hlad, strach a bídu. Proto bychom si měli tento den připomínat a zamýšlet se nad hrůzou, která se děla.“

„Byli jsme dojatí, obdivujeme ty lidi, kteří přežili a mají sílu vyprávět nám svůj smutný životní příběh.“

„Za besedu jsem velmi rád. A pocit z ní? Smutek spojený s dojetím. Žádné takové hrůzy už lidstvo nemůže dopustit!“

„To, co se dělo s Židy, a nejen s nimi, za druhé světové války je otřesné a těžko

představitelné. Velmi mě překvapil počet obětí holocaustu. Nesmí se zapomenout, je nutné tento den připomínat.“

„Obdivovala jsem, jak pamětníci dokázali vyprávět o hrůzách, které během války zažili. Jsou si vědomi svého poslání – pro paměť naší a budoucí generace, aby se nic tak zrudného neopakovalo.“

„Jsme rádi, že žijeme v bezpečí. Uvědomili jsme si, že opravdu musíme být vděční za to, co máme. I přes nelehký osud se pamětníci se dokázali držet naděje a hledat potěšení v těch nejmenších maličkostech.“

„Rozdělovali děti podle toho, jak vypadaly, jakou mají sílu či výdrž. V tu chvíli si pamětník neuvědomoval, jak důležitá pro něj daná chvíle byla. Díky ní dostal šanci přežít. Bylo mi strašně líto paní, která vyprávěla o tom, jak jí maminka umřela před očima, zatímco jí stříhali vlasy.“

„Nevěděla jsem, že terezínskou hymnou byla píseň Za ruce se vezmeme, což byl i název programu. Zaujal mě text písně, který ukazuje mj. na paradoxy terezínského ghetta. Píseň dodávala internovaným spoustu naděje a odvahy nevzdávat se.“

Mgr. V. Bártlová

Pololetní bruslení

Bruslení je prý po sáňkování nejoblíbenějším zimním sportem v Česku, což potvrzuje i vysoká účast žáků 8. ročníku na pololetním bruslení. Tímto krásným zážitkem si žáci zpestřují den, kdy obdrží výpis vysvědčení za 1. pololetí. Do druhého pololetí přejeme našim osmákům hodně sil a chuti do učení a také osobní spokojenost a příjemné školní zážitky.

Mgr. V. Bártlová a Mgr. O. Ptáčková

Celostátní soutěž Komenský a my se skládá ze dvou částí. První představuje literární práci – zamyšlení na téma stanovené pro daný ročník soutěže. Tím letošním tématem je: „Co znamená cítit se v bezpečí“ a u nás ve škole se nad ním dobrovolně zamýšleli žáci 8. ročníku. Ze školních kol porota vybere 20 prací, jejichž autoři postoupí do finále soutěže v Brandýse nad Orlicí, kde se žáci utkají v testu znalostí o životě, díle a době J. A. Komenského. Všem zúčastněným opět děkuji za svědomitý přístup k soutěži, všechny vaše práce zaslouží pochvalu.

Mgr. V. Bártlová

21. ročník celostátní soutěže „Komenský a my 2022–2023“ „Co znamená cítit se v bezpečí?“

Co to vlastně znamená cítit se v bezpečí? Myslím si, že pro spoustu lidí znamená cítit se v bezpečí to, že se nemusí bát o svůj život.

Pro mne znamená pocit bezpečí to, že mám domov, kam se mohu kdykoli vrátit. Vždy, když se vracím ze školy domů, těším se na své pejsky, na teplé jídlo a domov. Když jdu spát nemusím mít strach, že by mi byla zima. Pokud mám nějaký problém, mohu se svěřit svým rodičům nebo prarodičům a společně problém vyřešit. Cítím se bezpečně mezi lidmi, které dobře znám a jsou mi blízcí. V nebezpečí se můžeme cítit i tehdy, když se nám, nebo někomu jinému stane úraz nebo nešťastná příhoda. Měli bychom si navzájem pomoci, abychom se cítili v bezpečí.

Na světě je spousta míst, kde lidé nemají žádný domov, protože jsou ve velké chudobě. V místech, kde se hodně válčí, je mnoho lidských obydlí zničeno. Děti si nemohou bezstarostně hrát. Nemohou chodit do školy, protože se v důsledku války zničila.

V dřívějších dobách se někteří lidé pro své názory mohli cítit v nebezpečí. Byli stíháni a pronásledováni, protože kritizovali státní zřízení. Byli nuceni změnit svůj názor nebo museli odejít do vyhnanství. Během druhé světové války se spousta lidí se cítila v nebezpečí. Hrozilo jim, že půjdou do koncentračních táborů nebo přijdou o život.

Myslím, že v naší zemi se lidé mohou cítit bezpečně. Měli bychom se všichni hodně snažit o to, aby tomu tak bylo i nadále.

Autor: **Josef Bártík, 8. A**

„Co znamená cítit se v bezpečí?“

Když se zamyslím, co pro mě znamená slovo bezpečí, vybaví se mi okamžitě rodina a zázemí, ve kterém žiji.

Cítím se v bezpečí, když vím, že mám kde bydlet a mám co jíst. Jsou to sice základní potřeby člověka, ale pokud bych je ztratil, nedokáži si to ani představit. Vděčím tomu své mamě, která má stálé zaměstnání a je schopna mi to vše zajistit. Mamka pracuje i s lidmi, kteří jsou bez domova a nechtějí svoji situaci řešit. Já si takový život nedokáži představit. Při myšlence, že každý den přemýšlím, kde v noci přespát nebo co budu jíst, je pro mě otřesné. Vyvolává to ve mně pocity nejistoty, strach, smutek, pocit beznaděje, nevím, co bude dál. Takhle se mám vždy kam vracet a vím, že jsem v bezpečí.

Jsou lidé, kteří nechtějí svoji situaci zlepšit a vyhovuje jim i tento styl života. Neumí si představit, že by žili řádným životem a například docházeli do zaměstnání jako ostatní lidé. Většina občanů je zaměstnána, žijí slušně ve svém obydlí a pečují o rodinu.

Šťastná a úplná rodina nemusí ale vždy znamenat pocít bezpečí, radost a lásku v jejich životě. Jsou situace, kdy rodina působí na své okolí radostně, ale za zavřenými dveřmi v jejich domově se mohou vyskytovat různé problémy. Rodiče se mohou hádat, napadat se nebo dokonce mohou týrat své děti. Pokud se někdo z rodiny svěří, existují různé služby, kde jim mohou nabídnout pomoc. Pokud by se mi svěřil kamarád nebo kamarádka, snažil bych se nějak pomoci, aby se cítil/a v bezpečí.

Pocit bezpečí nám může vzít i nemoc blízkého člověka. Takovou situaci jsem si osobně zažil a když jsme se s mamkou ocitli sami doma, pocítil jsem velký strach, jak to všechno zvládneme. Někdy máme pocit, že bez nového telefonu nebo počítače nedokážeme žít, ale na světě jsou mnohem důležitější věci a na ty si většinou nemůžeme sáhnout.

Přeji si, abych mohl jednou zabezpečit svoji rodinu, aby žila v bezpečí a bez obav.

Cítím se také v bezpečí nejen doma, ale také v mé rodné zemi, České republice. Vděčím jí za to, že na mě nelítají bomby, nemusím se stěhovat do jiné země, učit se jejich jazyk. Sice se nás válka dotýká, ale věřím, že se neocitneme ve stejné situaci jako například Ukrajina. V naší zemi se také tolik nevyskytují přírodní katastrofy nebo vážné nemoci.

Občané mohou také pomoci k bezpečnějšímu prostředí a žití tím, že budou třídit odpad nebo nebudou vyvolávat bezdůvodně konflikty.

Momentálně věřím, že naše země si vybere správného prezidenta a naši zemi povede správným směrem pro naše bezpečné a klidné životy.

Autor: **Daniel Bejlek, 8. A**

„Co znamená cítit se v bezpečí?“

Hned, co jsem začal přemýšlet nad tématem, mě napadlo mnoho nápadů. Pro každého znamená pocit bezpečí ale něco jiného.

To, co napadne každého je, že když máte s někým jiný názor, může to skončit tak, že se poperete. A pocit bezpečí máte z toho, že se za vás někdo postaví a nezůstanete v hádce sami. Pociť bezpečí znamená pro někoho jeho koníček. Mnoho mých kamarádů jezdí rádo na freestailových koloběžkách a tím se mohou cítit v bezpečí.

Já se cítím bezpečně při sportu, teď nejvíc při fotbale. Hlavně v kabině se cítím moc dobře, s kluky se hodně nasmějeme, je tam velká legrace. Před zápasem bývám nervózní, ale jakmile vstoupím na trávník a postavím se do brány, stres ze mě spadne a jsem tam pro tým a tým zase pro mě. Cítím se tam bezpečně a spokojeně, jsem mezi svými.

Ale snad nejdůležitější je rodina a přátelé. Jakmile by někdo neměl ani jedno, tak co by ze svého života měl? Bez rodiny a přátel, nic. Kdyby se to stalo mně, kdybych zůstal sám, tak bych neměl žádnou chuť do života, radost a celkově, abych byl v životě šťastný a celkově spokojený. Protože ten pocit, když vím, že mám kam jít, kam se vrátit i že vím, kam patřím, je nepopsatelný. Pociť bezpečí mám, když odejdu do školy a potom na trénink a vím, kam půjdu, i vím, že pro mě někdo dojede.

Autor: **Pavel Beran, 8. A**

„Co znamená cítit se v bezpečí?“

Nenechávej si to pro sebe

Co je to vlastně ta bezpečnost? Má nebezpečí vůbec nějaké hranice? Jak poznám, že mám požádat o pomoc? Tyto otázky si kladu celý můj život, ale stále nevím, zdali na ně existuje odpověď. Osobně si myslím, že ano, ale pouze tehdy, kdy se člověk dostane do nějakých mizerných situací a musí tak čelit nástrahám na vlastní kůži. Myslím, že si každý z nás pamatuje na otravné řeči rodičů typu: „Hlavně na sebe dávej pozor!“ „Vrať se do doby, kdy bude stále ještě světlo!“ „Nebav se s cizími lidmi!“ „Nechod’ na místa, která neznáš...“ Připomíná vám to něco? Mně docela ano, ale pojďme se na to podívat i z jiného úhlu pohledu.

Nemají ti rodiče v něčem náhodou pravdu? Tyto poučky rodičů jsou pro někoho z nás opravdu ztrátou času, ale rozhodně by neměly být zbytečné a marnivé. Na druhou stránku si ale kladu pár otázek... Připraví nás tyto poučky na hrozící nebezpečí? Poslouží nám jako ochranný štít před nástrahami? Stávají se nám příručkami do života? Na tyto otázky neznám odpověď, ale pouze úvahu a zamyšlení nad hrozivými scénáři, spekulacemi či situacemi, které

bych ale nechtěla nikdy zažít... Ano, nebezpečí na nás čeká opravdu všude a je jen na nás, jak budeme vůči těmto třetím stranám odolní a jak moc chceme světu ukazovat svoje soukromí či osobnost. Tímto bych tedy chtěla navázat pomocí krátkých řádků na sociální sítě či veřejnost, které se mi stávají hlavními body tohoto vyprávění či úvahy s tématem bezpečnost.

Toto téma se mi stává až doposud neprobádaným a podle mého názoru skvěle napadnutelným vůči třetím stranám. Osobně sociální sítě nemám a někdy mi to připadá i výhodou, ale občas bych chtěla nakouknout i do jiného světa, než jaký znám doposud. Možná se ptáte, proč jsem si vybrala právě toto téma i přes to, že s tímto komunikačním prostředkem nemám skoro žádné zkušenosti... upřímně ani na tuto otázku neznám odpověď, ale jsem dokonale přesvědčená o tom, že jako děti či mládež dostáváme přesně cílené přednášky ve školách či od samotných policistů, kteří se s tímto tématem setkávají denně. To může potvrdit i můj tat'ka, který se tímto oborem jakožto kriminální komisař po léta zabývá. Nechci tady mluvit či vás poučovat o tom, jak se máte chovat na sociálních sítích či vás krmit nesmysly, o kterých jste už dávno slyšeli. Jen chci, podotknout, že to, co dáváte na sociální sítě, ovlivňuje vaši budoucnost či vaše budoucí povolání. Vždy se pečlivě rozmyslete, co sdělíte a ukazujete světu a s čím se chcete či nechcete chlubit. V pořádku to může být teď, ale co za pár minut? Hodin? Dnů? Či let? Je to jen otázka času, ale tímto nechci rozhodně říct, že by se nám sociální sítě měly stávat strašákem či traumatem do života. Nebezpečí na nás čeká všude, a to nejen na sociálních sítích či komunitě. A jak už jsem tu říkala, nechci tady vést debaty o odstrašujícím tématu dnešní doby, ale chci se jen zeptat. Nekladli jste si někdy otázky, proč to vlastně dělám? Můžu čas, který trávím na sociálních sítích, omezit či trávit jinak a smysluplněji? Existuje i jiný způsob, jak se zviditelnit? Na tyto otázky si musíte odpovědět už sami podle toho, jak to cítíte či jaký na to máte názor.

K závěru chci říct už jen jediné. Až se dostanete do nebezpečí či do krizových situací, vždy o tom někomu řekněte, svěřte se, dokud je čas a je tu možnost to řešit. Nepodotýkám, že se do nebezpečí na sociálních sítích dostanete, nemusí to být nikdy, ale může to být už zítra či za několik let. Vždy jsou tu lidé, kterým o tomto problému můžete povyprávět či linky bezpečí, které vás navedou k správnému směru. Pamatujte, nikdy si to nenechávejte pro sebe...

Autor: **Anna Červená, 8. A**

„Co znamená cítit se v bezpečí?“

Abych se cítil bezpečně, potřebuji se ponořit do svých myšlenek a snít o tom, jak jsem spolu s celou svojí rodinou a s mými přáteli. To mi pomáhá zapomenout na nebezpečí.

Ale tyhle myšlenky se někdy změň na to, že se mi v hlavě dějí hrozné věci... Do mého domu, nebo do domu mých příbuzných, letí raketa okupantů a já se o ně začínám bát, a tak mám pocit nebezpečí...

Pro mě být s mou rodinou, znamená být v bezpečí. Ne každý může pochopit takové obyčejné bezpečí a tento pocit strachu v sobě tolik, jako ti, kteří to cítili, ti lidé, kteří viděli válku, ti lidé, kteří slyšeli rakety a bomby, ti lidé, kteří leželi pod troskami svých rodných domů, ve kterých si jako děti hrály s veselou tváří každý den a myslely si, jaký je úžasný život, a potom najednou otevřeli oči v nemocnici s mnoha lékaři, kteří bojují o jejich život. Ti, kteří zůstali bez vody a jídla tam, kde je nelze získat...

Proto pro mě bezpečí je, když jsem spolu se svou rodinou a pod klidným, tichým nebem...

Autor: **Dmitro Jarizko, 8. B**

„Co znamená cítit se v bezpečí?“

Bezpečí je slovo, nad kterým se musím hlouběji zamyslet, abych si uvědomil jeho pravý význam. Pod tímto názvem si většina lidí jistě představí nějakou chvíli bez nehod a jiných škodlivých příhod. Člověk by si jistě přál prožít v bezpečí celý život, nebo alespoň dlouhou část.

Ovšem všude se nám může něco stát. Například nám někdo způsobí škodu na zdraví, srna nám skočí pod auto nebo nás zavalí lavina či začne hořet dům, ve kterém se nacházíme. To vše a mnoho dalšího může narušit náš pocit bezpečí, ale také nám výrazně změnit život.

Já si myslím, že naprosté bezpečí neexistuje. Kdyby totiž existovalo, spadli bychom ze stromu, aniž bychom si zlomili ruku, při krájení jablka bychom se nemohli říznout do prstu. Kdyby se nám tedy nemohlo opravdu nic stát, ani nabitá zbraň by nás nemohla ohrozit, nic by nehořelo, nebyli by nehody. Když nad tím tak přemýšlím, představy jsou sice krásné, ale nereálné.

Kdybychom měli kolem sebe třeba i tisíc ozbrojených vojáků, cítili bychom se potom neohroženě? Já tedy ne. A co kdybychom měli postavenou nedobytnou pevnost, cítili bychom se potom bezpečně? Já ne, protože všude se může něco stát. Vždyť nebezpečí nemusí být způsobeno vždy jiným člověkem, ale může se vyskytovat například i v potravě nebo ve vzduchu.

Mohu se ale přes to všechno cítit opravdu bezpečně? Ano. Cítil bych se jistě skvěle doma za přítomnosti své rodiny. Rodiče mě vychovali a znám je od svého narození, proto se zde cítím nejlépe. Další výhodou domácího prostředí je znalost terénu. Doma jsem prozkoumal každý kout, takže mě zde nemůže nic překvapit. Nejen v rodině, ale také v blízkosti opravdových přátel je možné dosáhnout vyššího sebevědomí.

I když se nám všude může něco přihodit, neznamená to, že nemůžeme navodit svou mysl na pocit jistoty. O člověku, který se neustále něčeho leká, jistě nebudeme mínit, že v sobě cítí jistotu. Naopak ale o člověku, který má pro strach uděláno, můžeme říct, že se určitě cítí bezpečně. Myslím tím, že svou mysl naučíme cítit se bezpečně. Zkrátka v ni navodíme myšlenky tak, že se nebudeme bát. Vlastně svou mysl tak trochu ovládneme, ale neznamená to, že se už nikdy nebudeme stresovat, to určitě ne. Pouze si dodáme trochu sebedůvěry a zlepšíme svoji psychiku, která je narušována ze všech stran.

Cítit se bezpečně je velmi důležité. Kdybychom totiž měli pořád obavy a neustále se strachovali, nebyli bychom šťastni. Tento pocit je jen v naší hlavě a žádné peníze nám ho nenahradí. Zjistili jsme, že všude se nám může něco stát, proto bychom měli být více opatrnější. Měli bychom také dávat větší postřeh před všemi hrozbami a nepouštět se zbytečně do žádných riskantních situací.

Autor: **Lukáš Jeníček, 8. A**

„Co znamená cítit se v bezpečí?“

Co se mi vybaví, když se řekne slovo bezpečí. Co to slovo vlastně znamená? Co ho definuje? Co je to za pocit? To jsou otázky, nad kterými teď přemýšlím. Pro někoho snadná otázka, na kterou nalezne okamžitě odpověď. Já aktuálně nevím, jak odpovědět, ale pokusím se své myšlenky strukturovat co nejlépe.

Internetové zdroje mají přesnou definici pro slovo bezpečí. Bezpečnost je ochrana systému před hrozbami a riziky. Může se například jednat o systém společenský, technický či přírodní. Zvyšování bezpečnosti vyžaduje náklady jí věnované, které potom nebudou investovány jinam, a často vede k snižování spolehlivosti systému či omezování svobod.

Pro mě aktuálně znamená bezpečí mít kolem sebe svou rodinu. To utváří moji komfortní zónu, ve které hraje velkou roli i bezpečí. Další, co tvoří můj pocit bezpečí je to, že máme všichni kde bydlet a co jíst. Některé rodiny v této době nemají takovou jistotu, pocit bezpečí a stabilitu. Sám si uvědomuji, že těchto věcí a hodnot je třeba si po celý život vážit. Celá rodina mě podporuje v tom, co dělám, co mám rád a kam se chci jednou dostat. Podporují a starají se o mé bezpečí již od okamžiku, co jsem se narodil. Ať už se jedná o má dětská léta, kdy jsem

málem spadl z kočárku, nebo když mě aktuálně vozí na mé oblíbené kroužky, abych nemusel jezdit veřejnou dopravou.

V podstatě veřejná doprava se dá brát také jako nebezpečím pro malé děti. Kdokoliv může dítě či dospělého oslovit a chovat se nevhodně. V této době máme mnoho případů, kdy je naše bezpečí narušeno, a ne každý je ochotný pomoci. Pokud jednou tento pocit ztratíme, vrací se velmi těžko.

Ale nejedná se pouze o veřejnou dopravu, nebezpečí na nás může číhat všude. Například v minulých letech, když přišel COVID 19, se asi nikdo z nás necítil v bezpečí... Proto je důležité si tento pocit chránit a pečovat o něj, jak jen to jde. Važme si zdravé a prosperující rodiny, kterou většina z nás všech má.

Autor: **Radek Matějka, 8. A**

„Co znamená cítit se v bezpečí?“

Cítit se v bezpečí?

Všichni chceme tento pocit mít a každý den v bezpečí prožít. Je nedílnou součástí nás všech, život bez emocí nejde. Bezpečí si můžeme vyložit různě. Z mého pohledu to vnímám takto. Někdo se může cítit bezpečně v rodině, jiní zase s přáteli nebo i sami. Já se nejvíce cítím bezpečně doma. Domov je pro mě pevným přístavem, kam se mohu vracet a bezpečně trávit čas.

Co pro to mohu udělat?

Chovat se zodpovědně a nejít nástrahám naproti. Někdy nás životní situace nutí riskovat a z komfortní zóny vystupovat. Nesmíme svým myšlením ohrozit sami sebe i druhé. Jako malé děti jsme bezprostřední, přirozené a pocit bezpečí utváří rodiče a mají za nás zodpovědnost. Vypíváním získáváme zkušenosti a chybami se učíme celý život. Rodiče jsou naším vzorem. Lidé, situace, informace nás ovlivňují, aniž bychom někdy chtěli. Proto být sám sebou a najít se, je nejdůležitější. V osobnost vyrosteme a zkušenostmi rosteme.

Důležitý pocit?

Samozřejmě. Jsem přesvědčena, že každý z nás se chce takto cítit. A proč? Aby mohl fungovat a s tímto pocitem být šťastný. Každý by si měl přát pro každého bezpečí, přičinit se a celým světem šířit. Je smutné, že někteří lidé momentálně bezpečí nezažívají, díky chamtivosti druhých, ovládnout svět, nenávisti, penězům a moci, přišli o své domovy a prožívají nejtěžší chvíle svého života. Mír, svoboda, láska a bezpečnost je právem pro všechny bez rozdílu. Řiďme se těmito hesly a přispívejme k lepším zítřkům.

Bezpečnost nás učí i ve škole. Dodržovat školní řád, pravidly se řídit, aby se nám nic nestalo a chod školy nebyl narušen. V celé společnosti se řídíme pravidly, zákony a tím i utváříme bezpečí společnosti.

„Kdo si váží sám sebe, je v bezpečí před ostatními, nosí plášť, který nikdo neprorazí.“

Henry Wodsworth Longfellow

Autor: **Vanessa Petrovicová, 8. B**

„Co znamená cítit se v bezpečí?“

Cítit se v bezpečí je pro někoho široký pojem, ale pro většinu z nás ne. Bezpečnost bychom si měli zajišťovat hlavně my pro nás i pro ostatní. Policie, která pomáhá a chrání je typický příklad lidí, kteří dokáží odstranit nebezpečí z ulic a celkově z celého světa. U nás v České republice za poslední rok vzrostla kriminalita o zhruba 20 %, což znamená že bychom si měli dávat pozor na lidi, které potkáváme na ulici nebo když jsme se známými.

Další věc, na kterou bychom se měli zaměřit je mír. Mír na celém světě je velmi dobrý. Na našem území nejsou žádné války a neničí se životy nevinných lidí. Příroda, která nám dodává živiny by mohla odumřít díky válkám. Naposledy byl u nás válečný konflikt zaznamenán v roce 1945 (druhá světová válka).

Lidé se obecně nedívají na to, co potřebují ostatní, ale sami na sebe. Někteří můžou být raněni a všichni se na ně dívají jako na psa. Jdou okolo a sami si neuvědomují, až oni budou potřebovat pomoc, tak uvidí, že polovina procházejících lidí jim nepomůže.

Domovy jsou jedny z typů, které si většina lidí nezabezpečuje, lupič se vloupe do domu, ukradne věci a jenom vy za to můžete, že nemáte zabezpečený domov. Dům by měl být opatřen aspoň kamerovým systémem se záznamem. V bezpečí domova většin lidí tráví svůj čas procházením internetu nebo hraním her, zde jim hrozí další nebezpečí, ať už je to obtěžování dětí nebo útok hackerů. Na internetu se dozvídáme spoustu nových, ale taky už starších informací. Obecně je to takový celosvětový informátor. Internet dokáže být prospěšný, ale někdy i škodlivý. Potkáváme nové lidi v komentářích, na Facebooku nebo třeba videochatu na omegle. Můžeme se setkat se zloději (tzv. scammery), kde si něco koupíme a oni nás okradou. Toto všecko se může stát v jeden moment i chvilku.

Bezpečí je někdy méně někdy víc na světě, jenom si musíme uvědomovat, v jakou chvilku a na jakém místě se zrovna nacházíme a vždycky si dávat pozor na lidi nejen z internetu, ale i v reálném životě. Jak už jsem zmiňoval, nikdy nevíme, kdo je co za lidi, ani kdo se schovává za kamerou.

Autor: **Ladislav Litt, 8. A**

„Co znamená cítit se v bezpečí?“

Bezpečí každý člověk pociťuje jinak. Ale všichni jsme ho dostávali už od nejmenšího věku v mamčině nebo tatínkově náručí, kdy na nás jako na malé novorozeně nikdo nemůže. Čím jsme starší, tak své bezpečí cítíme a budujeme jinak. Někdo cítí bezpečí doma nebo v okolí přátel, které má rád, je to opravdu rozdílné. Ovšem bezpečí není levná ani samozřejmá věc, ne každý, ať už dlouhodobě, nebo třeba jen na chvíli, si ho může dopřát. Existují různí lidé a různá nebezpečí, která nás mohou o bezpečí připravit – třeba válka, přírodní katastrofy a spousta dalšího. Každý si přejeme, aby nás zmíněné situace nezasáhly, ovšem jsou mezi námi i takoví jedinci, kteří lidem zasaženým nepřízní osudu dokážou ještě uškodit. Naštěstí jsou tu ale lidé, kteří se proti nebezpečí staví každý den a snaží se mu zamezit. Ovšem takových lidí je málo a měli bychom si jich vážit, např. rodina, přátelé, kamarádi. Dále jsou tu nástroje, které by pro společnost měly bezpečí zajistit, t.j. stát, policie, armáda. Každý z nás se určitě alespoň jednou ocitl v nebezpečí a dokázal si s ním nějak poradit, ale jsou i chvíle, ve kterých se to nepovede. I přesto se snažíme žít tak, abychom se cítili bezpečně a zároveň jsme o pocit bezpečí nepřipravili ostatní.

Autor: **Richard Patlejch, 8. B**

„Co znamená cítit se v bezpečí?“

Cítění se v bezpečí pro každého může znamenat něco jiného. Ať už je to klidná příroda, lesy, louky či zahrady, pro některé to může znamenat svůj domov. Místo, kde se cítí bezpečně a ví, že jim tam nic nehrozí. Ne ale pro všechny je jejich vlastní domov bezpečným místem. Příčin by se našlo mnoho, od smrti blízké osoby, špatnými vztahy v rodině až po špatné události z minulosti.

Bezpečí však nemusí představovat jen místo, bezpečí by měl prokázat i člověk. Myslím tím, že by nejen neměl být sériový vrah, ale zajistit nám pocit, že mu můžeme důvěřovat. Proto spoustu lidí považuje za své „bezpečí“ lidi, kterým věří, a můžou se na ně spolehnout. Ví o nich, že by je nezhrozili a že tam jsou vždycky pro ně. Osobně si myslím, že každý jednotlivý člověk, by měl mít svoji „bezpečnou“ osobu, ke které by měl důvěru, mohl ji cokoli říct a ona by mu vždy poradila. Ať už by to byl kdokoliv, měl by být spolehlivý.

To, co se děje ve světě, je nespravedlivé, několik lidí kvůli válkám přišlo nejen o domov, ale právě i o to své bezpečné místo. Každý den žijí v hrůze, nikdo neví, co přijde a co ještě ztratí. Nedokážu si představit, že bych se měla ocitnout v takové situaci. Nedokážu si představit,

jak bych reagovala, co bych si myslela a ani co bych dělala. Žít každý den ve strachu o své blízké, a i o své bezpečí, to nikomu nepřeji.

A jak já můžu přispět k tomu, aby se lidé v mém okolí cítili bezpečněji? Nepůjdu bojovat do války, řešit mezinárodní konflikty, není v mé moci spasit svět. Ale můžu být bezpečným přístavem pro své blízké, pro rodinu, kamarády, spolužáky. Můžu být člověkem, o kterého se můžou opřít, budou žít s vědomím, že je nezahládím, nebudu jim lhát a vždycky udělám maximum pro to, abych je podpořila v jejich rozhodnutí. Nemůžu změnit svět, ale kdyby se takhle začal chovat každý, na zemi by potom bylo bezpečno pro všechny.

Autor: **Amálie Skopečková, 8. B**

„Co znamená cítit se v bezpečí?“

Celý svět se točí jakoby nic a lidé si ani neuvědomují, co znamená „cítit se v bezpečí“. Každý z nás se ohlíží jen potom, co zrovna dělá, nebo co dělat bude. Lidé se ani nezamyslí, proč zrovna jim nezničilo tornádo domov, nebo proč právě nemusí utíkat před válkou. Pro každého člověka je bezpečí v danou chvíli jen to, co někde slyší, nebo vidí špatného a jemu se to právě neděje. Já jsem byl stejný, ale díky tomuhle tématu jsem si uvědomil, že bezpečí je jedno z těch věcí, kterou potřebuje každý z nás. Bezpečí naší rodiny je velmi důležité pro každého z nás. Proto žijeme v bytech, domech a podobně. Musíme se zajímat o zdravý našich blízkých. Máme hromosvod, aby do našeho domu neuhodil blesk. Aby se k nám nikdo nevloupal, zamkneme si dveře, nebo si naistalujeme bezpečnostní kamery. Nebezpečná věc se také může stát na ulici, v parku, nebo třeba ve městě. Občas se na těchto místech může objevit nějaký člověk, který může být i opilý a nosit u sebe jakoukoliv nebezpečnou zbraň. Pro tyto případy tu máme policii a ta je vždy nablízku.

Nebezpečí můžeme také nalézt na facebooku, Instagramu, Omegle, no prostě na sociálních sítích. Je to velmi nebezpečné z důvodu vydírání, které způsobují útočníci. To jsou lidé, kteří vydírají nevinné lidi (nejvíce ženy, ale i děti), aby jim poslali nějakou nevhodnou fotku a pokud to nepošlou, tak jim hrozí tím, že zveřejní jejich osobní údaje a podobně. V dnešní době to bohužel není nic neobvyklého. Proto je velmi důležité se těmito lidem vyhýbat.

Jedna z nejvíce důležitých věcí je bezpečnost přírody, protože bez ní bychom nebyli skoro nic, vlastně bychom bez ní přestali existovat. Příroda se ničí hlavně tím, že si vezmete do ruky cigaretu a vhodíte ji do lesa, nebo hodíte do rybníka odpadky. I ovzduší znečištěné smogem z aut a továren ničí přírodní krásy. Ale nejvíce se ničí válkou. Válka dokáže krásný les udělat polem pokrytým popelem. Válka nejenže zdeformuje přírodní krajiny, ale také

zanechává bomby, nebo jiné špatné věci pro přírodu i nás. Nejhorší je, že válka, která začne, neskončí bez toho, aby někomu nebo něčemu nevzala bezpečí.

Autor: **David Juřica, 8. A**

Akce leden

Akce ZŠ J. J. Ryby plánované na únor 2023

- 1. února – soutěž Škola má talent (ŽP Rybičky)
- 2. února – bruslení (5. ročník)
- 3. února – pololetní prázdniny
- 6. – 10. února – Valentýnská přáníčka (ŽP Rybičky)
- 8. února - karneval pro žáky I. stupně (ŽP Rybičky)
- 12. – 17. února - lyžařský výcvik žáků 7. ročníku v Železné Rudě
- 15. února – Den šílených účesů (ŽP Rybičky)
- 22. února - Valentýnská diskotéka pro žáky 5. – 9. ročníku (ve SC od 16.00 do 19.00)
- 24. února – Svatá Hora, Státní okresní archiv Příbram (6. ročník)
- 17. února – 5. března – jarní prázdniny
- 1. března – poslední termín doručení PŘIHLÁŠKY KE STUDIU – VZDĚLÁVÁNÍ na střední škole

Další informace a foto z akcí školy na www.zsrozmital.cz pod odkazem Foto z akcí školy.

Školní noviny, číslo 5, ročník 2023, vydává Základní škola J. J. Ryby Rožmitál pod Třemšínem jako své školní noviny. ■ Vychází 1x za měsíc. ■ Redakce se vyhrazuje právo na zveřejňování příspěvků ve ŠN, právo zkrátit či odmítnout příspěvky a zodpovídá za vytištěný text. ■ Připravila Mgr. Eliška Moravcová za podpory ostatních vyučujících, zástupců Ekospojek a Školního parlamentu Rybičky. ■ Email: skolnicasopis@zsrozmital.cz ■ školní interní uložení Výměna-Učitelé-Třemšínské listy - Školáček